

Asia C-231/19

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

15.3.2019

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta)

Ennakkoratkaisupyyntöpäätöksen tekemispäivä:

15.3.2019

Valittaja:

Blackrock Investment Management (UK) Limited

Vastapuoli:

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

UPPER TRIBUNAL [– –]

(TAX AND CHANCERY CHAMBER)

VALITUS FIRST-TIER TRIBUNALIN

(TAX CHAMBER) TUOMIOSTA

[– –]

ASIASSA, JOSSA ASIANOSAISINA OVAT

BLACKROCK INVESTMENT MANAGEMENT (UK) LIMITED

valittajana

- ja -

COMMISSIONERS FOR HER MAJESTY'S REVENUE AND CUSTOMS

vastapuolena

VÄLIPÄÄTÖS

[– –]

PÄÄTETÄÄN SEURAAVAA:

1. Tämän päätöksen liitteessä oleva kysymys esitetään viipymättä Euroopan unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisua varten Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 267 artiklan mukaisesti. **[alkup. s. 2]**
2. Asian käsittelyä lykätään, kunnes Euroopan unionin tuomioistuin on antanut ratkaisun mainitusta kysymyksestä tai kunnes toisin päätetään.

LIITE

ENNAKKORATKAISUPYYNTÖ EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIMELLE

A. JOHDANTO

1. Tällä ennakkoratkaisupyyntöllä Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (jäljempänä **ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin**) esittää Euroopan unionin tuomioistuimelle (jäljempänä **unionin tuomioistuin**) kysymyksen, joka koskee yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1; jäljempänä **arvonlisäverodirektiivi**) 135 artiklan 1 kohdan g alakohdan tulkintaa. Kyseisessä säännöksessä vapautetaan arvonlisäverosta erityisten sijoitusrahastojen hallinnointi (jäljempänä **rahastojen hallinnointia koskeva poikkeus**).
2. Valittaja (jäljempänä **BlackRock**) on arvonlisäveroryhmän, johon kuuluu useita rahastonhoidosta koostuvaa liiketoimintaa harjoittavia yrityksiä, edustajajäsen. Vastapuolena on Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (jäljempänä **Commissioners**), joka on arvonlisäveron kantamisesta vastaava veroviranomainen Yhdistyneessä kuningaskunnassa.
3. BlackRock vastaanottaa palveluja BlackRock Financial Management Inc:ltä (jäljempänä **BFMI**), joka on samaan konserniin kuuluva yhdysvaltalainen yritys. BlackRock käyttää näitä palveluja sekä erityisten sijoitusrahastojen että muiden sijoitusrahastojen (jäljempänä **muut kuin erityiset sijoitusrahastot**) hallinnoinnissa. Asiassa on riidatonta, että kyseessä on yksittäinen BlackRockin BFMI:ltä vastaanottama palvelujen suoritus.
4. Ennakkoratkaisua pyytävässä tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa on kyse laajemmin siitä, onko BlackRockin suoritettava käännetyn veronmaksuvelvollisuuden mekanismin mukaisesti arvonlisäveroa näiden palvelujen suorituksesta ja jos, niin missä määrin. Tämä kysymys riippuu

rahastojen hallinnointia koskevan poikkeuksen tulkinnasta ja soveltamisesta.
[alkup. s. 3]

5. Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin (ja ensimmäisessä oikeusasteessa First-tier Tribunal) ovat katsoneet, että vastaanotetut palvelut ovat 135 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettua hallinnointia koskevia suorituksia (jäljempänä **hallinnointipalvelut**).
6. Jäljempänä G jaksossa kokonaisuudessaan toistettava, unionin tuomioistuimelle esitettävä ennakkoratkaisukysymys koskee sitä, onko 135 artiklan 1 kohdan g alakohdan kannalta BlackRockin hallinnointipalveluista maksama vastike jaettava suhteellisesti siten, että tämä jako kuvastaa sitä, *missä laajuudessa* näitä palveluja käytetään erityisten sijoitusrahastojen ja muiden kuin erityisten sijoitusrahastojen hallintaan. Jos vastike on jaettava tällä tavalla, hallinnointipalvelut vapautettaisiin arvonnäköalasta siltä osin kuin niitä käytetään erityisten sijoitusrahastojen hallinnassa. Jos tällaista jakoa ei kuitenkaan voida tehdä, unionin tuomioistuimelta tarvitaan ohjeita siihen, millä perusteella nyt tarkasteltavissa olosuhteissa on määritettävä, voidaanko rahastojen hallinnointia koskevaa poikkeusta soveltaa (vai ei).

B. TOSISEIKAT

7. Käsiteltävässä asiassa on todettu seuraavat tosiseikat:
 - a. BlackRockissa rahastojen hallinnoinnista vastaavat salkunhoitajat. Sijoitusten hallinnoinnin eri vaiheita ovat analysointi, päätöksenteko, transaktion suorittaminen sekä transaktion jälkeinen selvitys ja täsmäytys.
 - b. Hallinnointipalveluja tarjotaan Aladdin-ohjelmistoalustan välityksellä, ja niissä yhdistyvät laitteisto, ohjelmisto ja inhimillinen työpanos.
 - c. Aladdinin toiminnot kattavat koko sijoitussyklin. Yleisesti ottaen Aladdin tarjoaa salkunhoitajille suoritus- ja riskianalyysia ja seurantaa, jotka auttavat sijoituspäätösten tekemisessä, minkä lisäksi se valvoo sääntelyn noudattamista ja antaa salkunhoitajille mahdollisuuden tehdä kaupankäyntiin liittyviä päätöksiä.
 - d. BlackRock hallinnoi monia erilaisia rahastoja, joista osaa voidaan pitää erityisinä sijoitusrahastoina ja osa ei ole erityisiä sijoitusrahastoja.
 - e. BlackRock käyttää hallinnointipalveluja sekä erityisten sijoitusrahastojen että muiden kuin erityisten sijoitusrahastojen hallintaan.
 - f. Suurin osa rahastoista, joita BlackRock tällä hetkellä hoitaa käyttäen hallinnointipalveluja, on muita kuin erityisiä sijoitusrahastoja sekä rahastojen lukumäärässä että hallinnoitujen varojen arvossa mitattuna.

- g. BFMI suorittaa hallinnointipalveluja myös muille rahastonhoitajille (kolmansille osapuolille), joista osa hoitaa lähinnä erityisiä sijoitusrahastoja. **[alkup. s. 4]**

C. ASIAA KOSKEVA UNIONIN LAINSÄÄDÄNTÖ

8. Arvonlisäverodirektiivin 131 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jäljempänä 2–9 luvussa säädettyjä vapautuksia sovelletaan rajoittamatta muiden yhteisön säännösten soveltamista ja noudattaen jäsenvaltioiden vahvistamia edellytyksiä mainittujen vapautusten oikean ja selkeän soveltamisen varmistamiseksi ja kaikenlaisten petosten, verojen kiertämisen ja väärinkäytösten estämiseksi.”

9. Arvonlisäverodirektiivin 135 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on vapautettava verosta seuraavat liiketoimet:

--

- g) jäsenvaltioiden määrittelemien erityisten sijoitusrahastojen hallinta [oikeammin: hallinnointi];

--”

D. ASIAA KOSKEVA KANSALLINEN LAINSÄÄDÄNTÖ

10. Vuoden 1994 arvonlisäverolain (Value Added Tax Act 1994, jäljempänä VATA) 31 §:n 1 momentissa säädetään merkityksellisin osin seuraavaa:

”(1) Tavaroiden luovutus tai palvelujen suoritus on vapautettu verosta, jos se mainitaan liitteessä 9 nykyisin olevassa luettelossa --”.

11. VATA:n liitteessä 9 olevan 5 ryhmän 9 kohtaan sisältyy siinä lueteltujen sijoitusyksikköjen ja rahastotyyppien ”hallinnointi”. Nämä ovat yksiköjä ja rahastotyyppisiä, joita Yhdistynyt kuningaskunta pitää erityisinä sijoitusrahastoina.

E. ASIANOSAISTEN KANTA

1) BlackRock katsoo seuraavaa:

12. Se, onko suhteellinen jakaminen mahdollista, määräytyy sen perusteella, miten arvonlisäverodirektiivin 135 artiklan 1 kohdan g alakohtaa on tulkittava. **[alkup. s. 5]**

13. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan arvonlisäverodirektiiviin sisältyviä vapautuksia on tulkittava suppeasti mutta ei niin, että vapautukset menettäisivät tavoitellut vaikutuksensa: tuomio 21.3.2013, PFC Clinic, C-91/12, EU:C:2013:198, 23 kohta.
14. Arvonlisäverodirektiivin 135 artiklan 1 kohdan g alakohdan tulkinnassa ”on otettava erityisesti huomioon tässä säännöksessä säädetyn vapautuksen tarkoitus”: tuomio 4.5.2006, Abbey National, C-169/04, EU:C:2006:289, 59 kohta.
15. Unionin tuomioistuin on jo antanut yksityiskohtaisia ohjeita rahastojen hallinnointia koskevan poikkeuksen *tarkoituksesta*:
 - a. Erityiset sijoitusrahastot ovat yhteissijoitusjärjestelyjä, jotka soveltuvat piensijoittajien sijoittamiseen. Rahastojen hallinnointia koskevan poikkeuksen tavoitteena on helpottaa piensijoittajien arvopaperisijoittamista ja varmistaa, että yhteinen arvonlisäverojärjestelmä olisi verotuksellisesti neutraali tilanteissa, joissa on valittava, tehdäänkö sijoitus suorana sijoituksena arvopapereihin vai yhteissijoitusyrityksen välityksellä: tuomio Abbey National, 62 kohta.
 - b. Verotuksen neutraalisuuden periaate aiheuttaa sen, että toimijoiden on voitava valita se toimintamalli, joka tiukasti taloudelliselta kannalta katsoen soveltuu niille parhaiten, ilman sitä vaaraa, että niiden liiketoimet suljettaisiin rahastojen hallinnointia koskevan poikkeuksen ulkopuolelle: tuomio Abbey National, 68 kohta ja tuomio 7.3.2013, GfBk, C-275/11, EU:C:2013:141, 31 kohta.
 - c. Rahastojen hallinnointia koskeva poikkeus määritellään tarjottujen palvelujen luonteen eikä palvelujen tarjoajan tai vastaanottajan avulla: tuomio Abbey National, 66 kohta.
16. Rahastojen hallinnointia koskevan poikkeuksen tarkoitus voidaan saavuttaa ainoastaan jakamalla vastike suhteellisesti.
17. Ellei vastiketta jaeta suhteellisesti, vapautus menettää tarkoituksensa seuraavista syistä:
 - a. Vapautuksen saatavuus on mielivaltaista ja määräytyy palvelujen vastaanottajan hallinnoimien rahastojen yhdistelmän perusteella. Hallinnointipalvelut jäävät vapautuksen ulkopuolelle pelkästään siksi, että näiden palvelujen vastaanottajat ovat **[alkup. s. 6]** järjestäneet toimintansa siten, että ne hallinnoivat sekä erityisiä sijoitusrahastoja että muita kuin erityisiä sijoitusrahastoja, vaikka unionin tuomioistuin on nimenomaisesti tunnustanut, ettei toiminnan rakenteen pitäisi johtaa tällaiseen lopputulokseen (ks. edellä 15 kohdan b alakohta).
 - b. Vapautusta rajataan viittaamalla palvelut vastaanottavaan henkilöön eikä tarkoitukseen, johon palveluja käytetään, mikä johtaa kilpailun

- vääristymiseen. Unionin tuomioistuin on samoin nimenomaisesti torjunut yritykset rajata vapautusta tällä tavoin (ks. edellä 15 kohdan c alakohta).
- c. Tällä on arvaamattomia seurauksia muille rahastonhoitajille ja sijoittajille. Esimerkiksi yksittäinen palvelujen suoritus voisi vaihdella toistuvasti siten, että se on välillä vapautettu arvonnalisäverosta ja välillä siitä kannetaan arvonnalisäveroa tavanomaisen verokannan mukaisesti, koska näiden palvelujen vastaanottajan hallinnoimien erityisten sijoitusrahastojen ja muiden kuin erityisten sijoitusrahastojen volyymi ja arvo vaihtelevat. Lisäksi rahastonhoitajat voisivat manipuloida yritys- ja organisaatiorakenteitaan, jotta muut kuin erityiset sijoitusrahastot voivat hyötyä vapautuksesta, hallinnoimalla joitain muita kuin erityisiä sijoitusrahastoja saman yksikön alaisuudessa kuin erityisiä sijoitusrahastoja.
18. Lisäksi vastikkeen jakaminen suhteellisesti käytön perusteella ei ole mikään uusi ajatus arvonnalisäverodirektiivissä. Unionin tuomioistuin on nimittäin jo myöntänyt, että jakaminen voi olla tarpeen 132 artiklan 1 kohdan f alakohtaan sisältyvän kustannusten jakoa koskevan poikkeuksen tehokkuuden varmistamiseksi: tuomio 4.5.2017, komissio v. Luxemburg, C-274/15, EU:C:2017:333 (jäljempänä tuomio **Luxemburg**).
19. Arvonnalisäverodirektiivin 132 artiklan 1 kohdan f alakohtaan sisältyvä kustannusten jakoa koskeva poikkeus riippuu siitä, ovatko riippumattoman yhteenliittymän jäsenilleen suorittamat palvelut ”välittömästi tarpeellisia” jäsenen sellaisen toiminnan kannalta, joka ei ole liiketoimintaa tai joka on vapautettu arvonnalisäverosta. Tilanteessa, jossa jäsen vastaanottaa riippumattomalta yhteenliittymältä palveluja, joita se käyttää sekä liiketoimintaansa että muuhun kuin liiketoimintaansa tai sekä veronalaisten että verosta vapautettujen suoritusten tekemiseksi (kuten yleiskustannuksia koskevat menot), unionin tuomioistuin on katsonut, että jäsenen riippumattomalle yhteenliittymälle maksama vastike olisi jaettava suhteellisesti ja vapautusta olisi sovellettava tavalla, joka kuvastaa sitä, missä määrin jäsenelle suoritettut palvelut ovat ”välittömästi tarpeellisia” sen harjoittaman toiminnan, joka ei kuulu veron soveltamisalaan, kannalta: tuomio Luxemburg, 53 ja 54 kohta.
20. On lisäksi syytä huomata, että kyse ei ole siitä, että monesta osatekijästä koostuvasta suorituksesta erotetaan yksi osatekijä, johon sovelletaan eri verokantaa. On nimittäin niin, että tällainen lähestymistapa ei [alkup. s. 7] (yleensä) kuvastaisi kaupallista todellisuutta ja että se estäisi siten arvonnalisäverojärjestelmän asianmukaisen toiminnan: tuomio 18.1.2018, Stadion Amsterdam, C-463/16, EU:C:2018:22, 22 kohta. Käsiteltävässä asiassa jakaminen sekä kuvastaa kaupallista todellisuutta että edistää kaupallisesti realistista työvoiman ja resurssien jakoa.

2) Commissionersin kanta

21. Monesta osatekijästä koostuvaa yhtenäistä suoritusta, jota käytetään ensisijaisesti muiden kuin erityisten sijoitusrahastojen veronalaiseen hallinnointiin, ei voida jakaa suhteellisesti. Se on pikemminkin kokonaan veronalainen.
22. Yleissääntö on, että monesta osatekijästä koostuvaan yhtenäiseen suoritukseen on sovellettava yhtä verokantaa. Ainoat poikkeukset tähän sääntöön ovat tapaukset, joissa erilainen kohtelu oikeutetaan selvästi unionin lainsäädännössä – ks. asia C-251/05, Talacre Beach, joka koski nollaverokantaa, ja asia C-94/09, komissio v. Ranska, joka koski edellytyksiä, joilla jäsenvaltio saattoi soveltaa alennettua verokantaa tiettyihin toimintoihin.
23. Suhteellisen jakamisen salliminen silloin, kun yhtenä kokonaisuutena pidettävää suoritusta käytetään kahteen eri tarkoitukseen, on ristiriidassa unionin tuomioistuimen aiemman oikeuskäytännön kanssa. Asiassa C-463/16, Stadion Amsterdam, unionin tuomioistuin vahvisti äskettäin, että yhtenä kokonaisuutena pidettävää suoritusta, joka koostuu kahdesta erillisestä osatekijästä, on verotettava yksinomaan kyseiseen yhteen suoritukseen sovellettavan arvonlisäverokannan mukaisesti, joka määräytyy pääasiallisen osatekijän arvonlisäverovelvollisuuden perusteella. Näin on, vaikka toiseen kahdesta osatekijästä olisi sovellettava alennettua arvonlisäverokantaa, jos se suoritettaisiin erikseen.
24. Suhteellisen jakamisen salliminen silloin, kun yhtenä kokonaisuutena pidettävää suoritusta käytetään kahteen eri tarkoitukseen, on myös ristiriidassa monesta osatekijästä koostuvia suorituksia koskevan oikeuskäytännön tavoitteen kanssa. Kahta osatekijää on pidettävä yhtenä suorituksena vain, jos näin on taloudellisesta näkökulmasta tarkasteltuna ja jos osatekijöiden jakaminen osiin olisi keinotekoinen. Ei ole järkevää todeta, että kyseessä on taloudelliselta kannalta tarkasteltuna yksi suoritus, mutta jakaa vastike tästä huolimatta soveltamalla suhteellista jakamista. Tämä uhkasi vääristää arvonlisäverojärjestelmän toimintaa. **[alkup. s. 8]**
25. Lisäksi suhteellisen jakamisen sallimisesta nyt tarkasteltavissa olosuhteissa aiheutuisi käytännön ongelmia. Jos jakaminen perustuu BlackRockin hallinnoimien rahastojen hallinnoitaviin varoihin, arvonlisäverovelvollisuus suorituksesta vaihtelisi jatkuvasti sen hallinnoimien erityisten sijoitusrahastojen ja muiden kuin erityisten sijoitusrahastojen arvon mukaan.
26. Yhdistyneen kuningaskunnan veroviranomaisten arviota ei muuta verotuksen neutraalisuuden periaate, joka on tulkintaperiaate, joka ei voi syrjäyttää arvonlisäverolainsäädännön yleissääntöä, jonka mukaan yhtenä kokonaisuutena pidettävään suoritukseen sovelletaan yhtä ainoaa verokohtelua. Kaikissa tapauksissa, joissa on kyse monesta osatekijästä koostuvasta yhtenä kokonaisuutena pidettävästä suorituksesta, pääasiallisen osatekijän arvonlisäverokohtelun soveltaminen koko suoritukseen johtaa nimittäin siihen, että liitännäiseen osatekijään sovelletaan eri arvonlisäverokohtelua kuin siihen

olisi sovellettu, jos se olisi suoritettu erikseen. Tämä on kuitenkin seurausta monesta osatekijästä koostuvaa yhtenä kokonaisuutena pidettävää suoritusta koskevasta doktriinista – ks. asia C-117/11, Purple Parking ja Airparks Services.

27. Yhdistyneen kuningaskunnan veroviranomaisten analyysia ei muuta myöskään unionin tuomioistuimen tuomio Luxemburg. Siinä oli kyse jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättämisestä koskevasta menettelystä, joka koski arvonlisäverodirektiivin 132 artiklan 1 kohdan f alakohtaan sisältyvää kustannustenjakoryhmiä koskevaa vapautusta, eikä ennakkoratkaisupyyntöstä, joka koskee kansallisissa tuomioistuimissa vireillä olevan asian tosiseikkoja. Unionin tuomioistuin ei totea missään mainitun tuomion kohdassa, että kyse oli kustannustenjakoryhmän yhdestä ainoasta suorituksesta tai että vastike kyseisestä yhdestä ainoasta suorituksesta oli jaettava suhteellisesti käytön perusteella.

F. ENNAKKORATKAISUPYYNNÖN PERUSTEET

28. Tämän pyynnön **liitteessä 1** on ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen (Upper Tribunal) 20.12.2018 päivätty ratkaisu ja **liitteessä 2** First-tier Tribunalin 15.8.2017 päivätty ratkaisu.
29. Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin huomauttaa, että vaikka yleisperiaatteena on, että monesta osatekijästä koostuvaa yhtenä kokonaisuutena pidettävää suoritusta on verotettava yhden verokannan mukaan, tämä periaate sinänsä ei ole ratkaiseva käsiteltävässä asiassa. Kyse ei ole siitä, voidaanko monesta osatekijästä koostuvan yhtenä kokonaisuutena pidettävän suorituksen eri osatekijöihin soveltaa eri verokantoja. Kyse on sen sijaan 135 artiklan 1 kohdan g alakohdan tulkinnasta sinänsä: onko sitä tulkittava siten, että tällaisesta suorituksesta suoritettava vastike on jaettava suhteellisesti käytön perusteella. **[alkup. s. 9]**
30. Tuomiossa Luxemburg unionin tuomioistuin vaikuttaa katsoneen, että arvonlisäverodirektiivin 132 artiklan 1 kohdan f alakohtaa sovellettaessa voi olla asianmukaista jakaa yhtenä kokonaisuutena pidettävä palvelujen suoritus suhteellisesti verosta vapautettuihin ja veronalaisiin osatekijöihin. Jos unionin tuomioistuin on hyväksynyt käyttöön perustuvan suhteellisen jakamisen yhden vapautuksen soveltamisalan määrittämiseksi, on voitava väittää, että tällaista suhteellista jakamista voitaisiin soveltaa myös muihin vapautuksiin, etenkin niihin, jotka ovat riippuvaisia palvelujen suorituksen käyttötarkoituksesta.
31. Tuomio Luxemburg ei kuitenkaan tarjoa selkeitä ohjeita käsiteltävässä asiassa. Näkemykset, jotka unionin tuomioistuin on esittänyt suhteellisesta jakamisesta kustannustenjakoa koskevan poikkeuksen yhteydessä, vaikuttavat perustuvan käytännön näkökohtiin eivätkä periaatteeseen tai tarkoitukseen.
32. Yhteenvetona voidaan todeta, että ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoo olevan kyseenalaista, että 135 artiklan 1 kohdan g alakohdassa, oikein tulkittuna, sallitaan yhdestä kokonaisuutena pidettävästä hallinnointipalvelujen suorituksesta suoritettavan vastikkeen jakaminen suhteellisesti sen mukaan, käytetäänkö näitä

palveluja erityisten sijoitusrahastojen vai muiden kuin erityisten sijoitusrahastojen hallintaan. Yhtä kyseenalaista on kuitenkin se, että tällaista suhteellista jakamista ei voida soveltaa ja että tällaista suoritusta olisi verotettava sen hallitsevan tai pääasiallisen käytön mukaan.

33. Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsookin, että olosuhteissa, joissa palveluja käytetään sekä erityisten sijoitusrahastojen että muiden kuin erityisten sijoitusrahastojen hallinnointiin, se ei voi ehdottoman varmasti määrittää oikeaa lähestymistapaa 135 artiklan 1 kohdan g alakohdan tulkintaan, että kyseessä ei ole acte clair ja että tämän tulkintakysymyksen ratkaiseminen on tarpeen riita-asian ratkaisemiseksi.

G. ENNAKKORATKAISUKYSYMYKSET

34. Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin pyytää näin ollen unionin tuomioistuimelta ennakkoratkaisua seuraavaan kysymykseen:

Onko neuvoston direktiivin 2006/112/ETY 135 artiklan 1 kohdan g alakohtaa tulkittava siten, että jos kolmas osapuoli suorittaa yhtenä kokonaisuutena pidettävän kyseisessä artiklassa tarkoitettujen hallinnointipalvelujen suorituksen rahastonhoitajalle ja jos kyseinen rahastonhoitaja käyttää näitä palveluja sekä erityisten sijoitusrahastojen [alkup. s. 10] että sellaisten muiden rahastojen, jotka eivät ole erityisiä sijoitusrahastoja, hallinnoinnissa:

- a) onko tähän yhtenä kokonaisuutena pidettävään suoritukseen sovellettava yhtä verokantaa? Jos on, miten tämä yksi verokanta on määritettävä? Vai
- b) onko kyseisestä yhtenä kokonaisuutena pidettävästä suorituksesta suoritettava vastike jaettava suhteellisesti hallinnointipalvelujen käytön mukaan (esimerkiksi käyttämällä perusteena hallinnoitavien erityisten sijoitusrahastojen tai muiden kuin erityisten sijoitusrahastojen varojen määriä) siten, että osa tästä yhdestä suorituksesta vapautetaan verosta ja osasta kannetaan veroa?

[--]

Päiväty 15.3.2019